

Զորքս յորդորեալ՝ տայր նոցա խրրատ,
 երթալ գըտանել եզ առ մի ի զատ,
 Զողջ զայն համշիրակս՝ որք էին հըրատ,
 Նոյն հըրկիզութեան, զորմէ էր գանկատ:

Որոց՝ եւ ասեն, խօսեսջիք թաքուն,
 Սերտ եւ ամոք բանիւ յունկս ամենեցուն,
 Ի խոկմանց ժանտից հեռի կալ համբուն,
 Զատագով լինիլ՝ Յօհան Բաբունւոյն:

Արդ՝ իշխանք մեր՝ ասասջիք այնց յորդ,
 Քաջ պատրիարգին շեն հակառակորդ,
 Ապա չէ՛ ձեզ ճահ բնդ չարս գոլ հաղորդ,
 'Ձ նոյն ձեզ պատուիրէ եւ մեր Առաջնորդ:

Գընացեալ նոցա՝ արարին զողջոյն,
 Որ յանձնիւր ինքեանց՝ յիւրեանց ժողովոյն,
 Անդ էր տեսանել թէ զիարդ ի նոյն,
 Նըւաղիւր ոյժ, կար, խըռովաց դասուն:

Յետոյ Սարգիս մեր՝ յայնց առ իւր կոչեաց
 Զովմանս ի հըմտաց եւ յերեւելեաց,
 Որք չէին բընաւ կամակից յուզաց,
 Որոց զիւր խորհուրդ այսպէս պարզ յայտնեաց:

Պատրաստ եմ՝ ասէրն ի կիւրակէի,
 Հաճել միտս բազմաց՝ յատեան քարոզի,
 Նահանջել զաղմուկն, որով ամբօխի,
 Արժապետն իմ՝ քաջ եւ ազգ մեր բարի:

Հարկ է ձեզ ապա՝ գալ ի ժամատուն
 Սուրբ Աստուածածնի, որ ի Ղուվսաբուն,
 Եւ նըստիլ յայնմիկ ցիր եւ ցան ուրոյն,
 'Ի բսպասել լըռիկ քարոզի ժամուն:

Յողբալն իմ՝ անդէն ի վերայ ազգիս,
 Յիշելով զարարս՝ զառատ երախտիս,
 Զանուն քաջութեան փորձ վարդապետիս,
 Լացջիք անդ եւ դուք միաձայն բնդիս: